

Mgr. Danuše Ducháčková – „Miluj, trochu věř a neublížuj“

scénář

Jsmo žáci Základní školy na Slovanském náměstí v Králově Poli. Natočili jsme příběh paní Danuše Ducháčkové. Narodila 27. února 1955 v Brně. Do svých dvou let ale žila v Černé Hoře. Do brněnského Králova Pole se rodina stěhovala poté, co tatínek přišel o svou továrnu. Danušino dospívání formoval skaut. Jeho zásadami se řídí celý život. Za nejdůležitější považuje tři věci.

34 vteřin - celkem

Stopáž: 2,14 – 2,15: „Pomáhej lidem.“ - celkem
2 vteřiny

Stopáž: 2,40 – 2,42: „Statečně bojuj se životem.“ - celkem 3
vteřiny

Stopáž: 2,52 – 2,54: „A další věc je moje láska k přírodě.“ - celkem
3 vteřiny

Skauting byl za komunismu zakázaný, jak jste do něj chodila?

V době totality byl u nás skaut zakázaný.

- celkem 4 vteřiny

Stopáž: 3,21 – 3,23 – „No, on byl dovolený na dva roky.“ - celkem
3 vteřiny

Stopáž: 3,26 – 3,29 – „Než přišli Sověti, tak byl dovolený.“ - celkem
4 vteřiny

Stopáž: 3,47 -4,24 – „A měly jsme dva tábory. Ty tábory byly úžasné. My jsme přijely na místo, kde nic nebylo, postavily jsme si stany samy holky. Měly jsme tam krásný program, ale na tom druhém táboře přišla vedoucí a řekla nám, že skaut je zrušen. To byla tak strašná situace, to si nedovedete představit, protože pro nás to byla taková seberealizace, pro nás to byla láska a my jsme svým takovým pubertáckým rozumem nemohly pochopit, proč něco takového bylo zrušeno. A prostě jsme to oplakaly.“

- celkem 38 vteřin

V srpnu 1968 přijela sovětská vojska, což nejen dospívající Danuši vyděsilo.

Vojska Varšavské smlouvy obsadila někdejší Československo v srpnu 1968.

- celkem 6

vteřin

Stopáž: 4,32 – 4,45 – „**Jak vy chodíte na Slovanské náměstí, tak po Slovanském náměstí jezdily ty tanky, já jsem to zažila. Bylo mi třináct tehdy a my jsme šli kupovat nějaké potraviny, protože jsme měli strach, že bude válka.**“ - celkem 14 vteřin

Jako dcera živnostního se paní Danuše po absolvování gymnázia nedostala na vysokou školu. Svůj pokus zopakovala po roce, opět ale bez úspěchu. Nakonec se jí ale podařilo vysněnou vysokou školu vystudovat dálkově. Bylo to ovšem náročné. V té době už měla rodinu, a také musela při studiu chodit do práce a starat se o dva malé syny.

- celkem 41 vteřin

Stopáž: 10,38 – 10,41 – „**Začínalo nás kolem pětadvaceti a skončilo nás pět.**“
– celkem

4 vteřiny

Po šesti letech studia českého a anglického jazyka na Filozofické fakultě v Brně začala paní Danuše učit na víceletém gymnáziu v Bystřici. Nakonec se ale po 28 letech vrátila do brněnského Králova Pole. Jako učitelka tam pokračovala na Základní škole Slovanské náměstí, kterou sama jako dítě navštěvovala.

Stopáž: 40,44 – 40,49 – „**Mám takové heslo, kterým se řídím. A to je miluj.**“
- celkem 6

vteřin

Stopáž: 40,56 – 40,57 – „**Potom, trochu věř.**“ - celkem 2
vteřiny

Stopáž: 41,08 – 41,12 – „**A poslední je neubližuj. A to je pro mne nejdůležitější.**“
-
celkem 5 vteřin